

Arrest

nr. 200 929 van 8 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op 1 januari 1986 geboren bent in het dorp Char Fokira, gemeente Companigonj, district Noakhali van de provincie Comilla op 1 januari 1986 en dat u de Bengaalse nationaliteit heeft. U behaalde er uw diploma van middelbare school. U bent gehuwd in 2008 en heeft een dochter van zes jaar oud. U had een eigen ‘rent a car’ zaak in Noakhali.

U raakte na uw studies rond 2002 geïnteresseerd in de activiteiten van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Iedereen in uw familie steunde deze partij en u kon zich vinden in hun vreedevolle opzet. Vanaf 2005 begon u actief deel te nemen aan alle acties en manifestaties. Door uw trouwe dienst werd u in

2012 publiciteitssecretaris voor de lokale afdeling van de BNP. Uw taak was om reclame te maken voor bezoeken van hooggeplaatste BNP'ers. Verder plakte u posters op, deelde u flyers uit en sprak u jongeren aan over het belang van de partij. U zat niet in het partijbestuur en volgde altijd loyaal de instructies die u werden gegeven.

In november 2013 en na de verkiezingsuitslag van januari 2014 werd u meermaals aangevallen door supporters van de concurrerende Awami League (AL). U raakte gewond en werd een eerste keer door een huisarts en de tweede keer in het ziekenhuis verzorgd. U probeerde een klacht neer te leggen bij de politie maar dit werd u geweigerd. De AL leden kwamen ook thuis aan uw deur staan, vandaliseerden uw bezittingen en bedreigden uw familie. Daarna voelde u zich niet veilig meer en ging u geregeld elders overnachten, bijvoorbeeld in Dhaka, Chittagong, op hotel en bij andere vrienden en familie. U keerde wel steeds terug naar huis.

In november 2015 werd u vals beschuldigd van geweld en vandalisme tijdens een BNP betoging tegen de terdoodveroordeling van een oorlogsmisdadiger. U was inderdaad aanwezig op deze betoging maar deed niet mee aan de genoemde feiten. Daarna voelde u zich helemaal niet veilig meer en vertrok u naar Dhaka om zich te verbergen. U verbleef hier twee maanden en bereidde met een smokkelaar uw vlucht uit het land voor.

U verliet uw land in mei 2016 en reisde met behulp van een smokkelaar en uw eigen paspoort naar Gambia, waar u een tijd verbleef, evenals in de buurlanden Senegal, Guinee Bissau en Mali. U probeerde Ecuador te bereiken via Venezuela maar dit mislukte. Hierdoor vloog u verder naar Istanbul en opnieuw naar Senegal. Op 2 december 2017 nam u het vliegtuig uit Gambia naar België via Senegal, waar uw smokkelaar uitstapte met uw reisdocumenten. Uzelf vloog verder tot in Brussel, waar u zonder documenten werd aangetroffen en vastgehouden aan de grens en vervolgens asiel aanvraag in België.

Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u volgende kopies van documenten neer: paspoortpagina's van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, een identiteitskaart van uzelf en uw echtgenote, 2 attesten van de BNP, een eigendomsbewijs van een auto, uw geboorteakte, een ziekenhuisattest, een charge sheet, een huwelijksakte, uw middelbare schooldiploma. De Dienst Vreemdelingenzaken trof in uw bagage ook een cricket lidmaatschapskaart aan die verviel in 2015.

Op 20 december 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering juridisch vervolgd te worden in Bangladesh omwille van uw activiteiten voor de BNP. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Er werd een repatriëring voor u voorzien op 24 januari 2018. Op 23 januari 2018 diende u vanuit het transitcentrum Caricole een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich daarbij op dezelfde asielmotieven die u tijdens uw eerste asielaanvraag naar voor bracht. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende kopies van documenten neer: een identiteitskaart, een ziekenhuisattest, een deel van een paspoort van Guinee-Bissau, een deel van een paspoort van Marokko, een charge sheet, attesten van de BNP, een poster van de BNP, een brief van uw advocaat en documenten waarvan u verklaarde dat het arrestatiebevelen zijn.

Op 20 december 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Het beroep dat u tegen deze beslissing indiende bij de RvV werd op 5 februari 2018 verworpen.

Op 20 februari 2018 diende u vanuit het transitcentrum Caricole een derde asielaanvraag in. U baseert zich bij uw huidige verklaringen op dezelfde asielmotieven die u tijdens uw vorige asielaanvraag reeds naar voor bracht. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende kopies van documenten neer: twee brieven van uw advocaat, een politiek document en een arrestatiebevel.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing zodat ze vaststaat.

In het kader van uw tweede asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U baseerde zich immers nog op dezelfde asielmotieven die u tijdens uw eerste asielaanvraag al naar voor bracht. Ook de documenten die u neerlegde deden niets af aan de eerdere vaststellingen en waren dus niet van dien aard dat ze de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. Het beroep dat u tegen deze beslissing indiende, werd door de RvV verworpen. U ging niet in beroep bij de Raad van State (RvS).

Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen. Aldus staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Immers, het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter documenten voorlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie van uw asielrelaas en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Heden legt u kopies van volgende documenten neer: twee brieven van uw advocaat, een politiek document en een arrestatiebevel.

Wat de kopie van de eerste brief van uw advocaat en het politiek document betreft, wijst het CGVS erop dat u deze documenten al heeft neergelegd in het kader van uw eerdere asielaanvragen. Het CGVS heeft deze dan ook al beoordeeld. Daarbij werd ook vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering juridisch vervolgd te worden in Bangladesh omwille van uw activiteiten voor de BNP. Het CGVS aanvaardde dat u mogelijks een lage functie op lokaal niveau zou hebben uitgeoefend voor de BNP, maar kon allerminst geloof hechten aan de problemen die u daardoor zou ervaren hebben. Bovendien legde u in uw eerste asielaanvraag al weinig overtuigende documenten ter staving van uw politieke activiteiten neer.

Wat de nieuwe documenten betreft, zijnde kopie van een nieuwe brief van uw advocaat en kopie van een arrestatiebevel, blijkt uit uw verklaringen dat deze verband zou houden met de elementen uiteengezet tijdens uw eerste asielaanvraag. Deze documenten vermogen evenmin de appreciatie van uw asielrelaas te wijzigen en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst legt u nog steeds geen enkel overtuigend identiteitsstuk neer ter staving van uw beweerde identiteit. Dit is nochtans een essentieel element in elke procedure en dus ook in de asielprocedure. U werd van bij aanvang van uw procedure gewezen op het belang van documenten, in het bijzonder identiteitsdocumenten. Hoewel u in het kader van uw verschillende asielaanvragen wel verschillende andere documenten kon neerleggen, legt u nog steeds geen origineel identiteitsdocument voor. Het CGVS kan dus niet met zekerheid zeggen dat de door u voorgelegde documenten in het kader van uw tweede asielaanvraag werkelijk uw persoon betreffen aangezien u uw identiteit nog steeds op geen enkele wijze staaft. Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat uw advocaat uw naam anders schrijft ('S. H. (...)') dan de naam die u aan de Belgische asielinstanties opgaf ('M. S. H. (...)').

Verder dient er opnieuw op gewezen te worden dat de nieuwe documenten die u voorlegt handelen over de problemen zoals u ze aanhaalde in uw eerste asielaanvraag. U heeft deze dan ook al eerder aangehaald, het CGVS heeft ze beoordeeld. Vaststelling blijft dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering juridisch vervolgd te worden in Bangladesh omwille van uw activiteiten voor de BNP. Dat u in uw huidige aanvraag blijft vasthouden aan deze reeds ongeloofwaardig bevonden problemen in Bangladesh, zonder dat u elementen naar voor brengt die er op zouden kunnen wijzen dat het CGVS het bij de vroegere beoordeling van uw asielaanvraag bij het verkeerde eind had, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen.

Voorts dienen volgende algemene bemerkingen gemaakt met betrekking tot de nieuwe documenten die u nu voorlegt. Ten eerste kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten tweede betreft hier slechts kopijen, dewelke een zeer geringe bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te vervalsen zijn mits het nodige knip- en plakwerk. Ten derde verwijst het CGVS naar informatie, toegevoegd aan uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Bangladesh gemakkelijk, eventueel via corruptie, valse en/of vervalste documenten kunnen worden verkregen, waaronder ook rechtbankdocumenten. Aldus is de bewijswaarde van Bengaalse documenten reeds relatief.

Verder, wat de tweede brief van uw advocaat betreft, dient opgemerkt dat ook deze niet vermag de appreciatie van uw asielrelaas te wijzigen. Vooreerst vertoont ook deze brief een uiterst gesolliciteerd karakter, gezien deze pas opgesteld is op 5 februari 2018, en dus na uw aankomst in België. Verder had

u aangegeven in uw eerste aanvraag dat u (in Bangladesh) nooit een advocaat zou hebben geraadpleegd. Voorts zijn het slechts de verklaringen van een persoon in uw omgeving en kon er, zoals vastgesteld, geen geloof worden gehecht aan uw eigen verklaringen. U legde overigens ook bij uw vorige asielaanvraag een gelijkaardige brief neer, dewelke ook door het CGVS en de RvV niet als nieuw element beschouwd werd. De enige echte wijziging in de brief betreft de mededeling dat van uw advocaat, opmerkelijk genoeg al op 5 februari 2018 zelf, dat de politie 'last 5th february 2018' bij u thuis zou zijn langsgesproken om u te arresteren en daarbij vanalles vernield zou hebben. Dat u dit laatste element zelfs niet vermeldde, wijst alweer op een ernstige desinteresse in uw eigen problemen. Dat u verder nog ruim twee weken zou wachten om met deze 'nieuwe feiten' op de proppen te komen, doet verder afbreuk aan wat er eventueel nog van geloofwaardigheid zou kunnen resteren - quod non.

Wat ten slotte de vertaling van het arrestatiebevel betreft, kunnen volgende vaststellingen gemaakt worden. Vooreerst herhaalt het CGVS dat het uiterst opmerkelijk is dat u nu aangeeft dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh problemen riskeert omwille van een arrestatiebevel. U was er immers bij uw vorige aanvraag zelfs niet zeker van of er wel degelijk een dergelijk document uitgevaardigd was. Verder leek u bij uw tweede asielaanvraag niet zeker te zijn of er nu één of verschillende arrestatiebevelen zijn uitgevaardigd. U sprak er namelijk de ene keer in het enkelvoud van een arrestatiebevel, de andere keer in het meervoud van arrestatiebevelen. Voorts laat u nog steeds na een 'order sheet' neer te leggen in verband met de klacht die tegen u zou ingediend zijn, volgens informatie nochtans het belangrijkste document in een juridische procedure in Bangladesh. Nochtans zou u, nu u dan plots toch een advocaat blijkt te hebben in Bangladesh, volgens informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die is toegevoegd aan uw administratief dossier, wel degelijk van alle Bengaalse juridische stukken in een zaak een gecertificeerde kopie moeten kunnen krijgen. Zoals eerder gesteld biedt enkel de "certified copy" de garantie dat men over een echte en volledige kopie van het gerechtelijk stuk beschikt. U laat echter nog steeds na deze voor te leggen. U legde daarnaast in uw eerste aanvraag al een kopie van een juridisch document neer dat niet aan de vormvereisten bleek te voldoen. Verder betreft het ook hier slechts een gewone kopie, dewelke zoals vermeld een zeer geringe bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te vervalsen zijn mits het nodige knip- en plakwerk. Bovendien dient hierbij -opnieuw- vastgesteld dat uw naam op het document anders werd geschreven dan de schrijfwijze die u zelf aan de Belgische asielinstanties opgaf. Het gesolliciteerde karakter van het document wordt ten slotte nog versterkt door de vaststelling dat het document opgesteld is in het Engels (u legde de originele Bengaalse versie niet voor) en niet gedateerd is.

Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze asielaanvraag enkel indiende om een repatriëring te voorkomen en niet zozeer wegens een nood aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is zijn ingediend, en er dus geen schending van artikel 3 EVRM is aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM en betoogt zij dat verwerende partij nagelaten heeft de door haar bijgebrachte documenten op deugdelijke wijze te onderzoeken.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 2 december 2017 door verwerende partij bij beslissing van 20 december 2017 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen enkel geloof kan worden gehecht gezien (i) geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat haar BNP profiel van dien aard is dat zij nergens meer veilig is in haar land, (ii) haar vermeende reisweg haar bewering dat zij met haast haar land moest ontvluchten niet blijkt te ondersteunen en (iii) de door haar voorgelegde documenten niet van dien aard zijn dat ze haar problemen kunnen aantonen. Verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Inzake de tweede asielaanvraag van verzoekende partij van 23 januari 2018 werd door verwerende partij op 24 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag genomen omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Het beroep dat verzoekende partij tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenzaken werd op 5 februari 2018 verworpen (zie arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 5 februari 2018).

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. X). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dan ook kritiek uit op de beoordeling van de stukken die zij bij haar tweede asielaanvraag bijbracht, dient de Raad vast te stellen dat de rechtsmacht van de Raad *in casu* is uitgeput nu de Raad hierover reeds heeft geoordeeld in het kader van het door verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van haar tweede asielaanvraag (zie arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 5 februari 2018).

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavige asielaanvraag steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige asielaanvragen.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

In haar verzoekschrift brengt verzoekende partij geen argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Daar waar verzoekende partij duidt op de documenten die zij in het kader van haar opeenvolgende asielaanvragen heeft bijgebracht en volhardt dat zij op basis van het arrestatiebevel onmiddellijk in de gevangenis zal belanden voor veertien jaar en zelfs opgehangen kan worden voor de feiten die haar ten laste worden gelegd, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van haar asielmotieven en het opsommen van de door haar bijgebrachte documenten niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Verzoekende partij betoogt verder in haar verzoekschrift dat het door haar bijgebrachte arrestatiebevel en de twee brieven van haar advocaat niet aan een deugdelijk inhoudelijk onderzoek zijn onderworpen. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd wordt waarom de documenten die verzoekende partij in het kader van haar derde asielaanvraag bijbrengt niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Meer bepaald worden tal van vaststellingen gedaan die de bewijswaarde van deze stukken ondergraven. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen waardoor de vaststelling dat geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend aan deze stukken onverminderd overeind blijft. Nu de door haar bijgebrachte stukken iedere bewijswaarde ontberen, ziet de Raad niet in waarom verwerende partij de inhoud van deze stukken verder had moeten onderzoeken.

Verder bemerkt de Raad dat verzoekende partij op geen enkele wijze aantoonde in Bangladesh het risico te lopen om gedetineerd te worden in mensonwaardige omstandigheden en aldus aan een onmenselijke dan wel vernederende behandeling te worden onderworpen. De verwijzing van verzoekende partij in haar verzoekschrift naar algemene informatie over de detentieomstandigheden in Bangladesh is in haar geval dan ook geenszins dienstig.

De Raad benadrukt ten slotte nog dat verzoekende partij, die in haar verzoekschrift stelt in het bezit te zijn van "*ALLE originele stukken*", tot op heden geen enkel origineel document heeft bijgebracht ter ondersteuning van haar asielaanvraag, noch ter staving van de door haar voorgehouden identiteit.

2.2.5. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een arrestatiebevel met vertaling (bijlage 3) en de brieven van haar advocaat met vertaling (bijlage 4) voegt, merkt de Raad op dat deze stukken zich reeds in het administratief dossier bevinden en reeds *in extenso* werden besproken door verwerende partij. Het louter opnieuw neerleggen van exact dezelfde stukken is niet van aard om de verschillende motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij

voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT